

Sygn. akt IV Ka 91/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2015 r.

sprawy **Z. S.**

syna S. i Z. z domu O.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 30 października 2014 r. sygnatura akt III K 570/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 619, 92 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 91/15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko Z. S. oskarżając go o to, że w W., woj. (...), w dniu 12 października 2013 roku, bijąc i kopiąc pokrzywdzonego po całym ciele spowodował u niego obrażenia ciała w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem i krwiomocz, które to obrażenia naruszyły) czynności narządów ciała K.S. na czas trwający dłużej niż dni siedem, działając w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt II K 1256/05 za czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę łączną pozbawienia wolności 5 lat i 6 miesięcy, którą odbył w okresie 16 grudnia 2005 roku do 24 września 2010 roku,

to jest o czyn z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

Wyrokiem z dnia 30 października 2014 roku (sygnatura akt III K 570/14) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. Z. S. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, że działał w zamiarze bezpośrednim, a przypisany mu czyn popełnił będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 28 marca 2006 roku (sygn. akt II K 1256/05) za przestępstwo z art. 280 §1 k.k. i art. 157 §2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą po połączeniu z inną karą odbywał w okresie od 16 grudnia 2005r. do 24 września 2010r., to jest za winnego popełnienia występku z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary orzeczonej Z. S. zaliczył dzień jego zatrzymania: 22 maja 2014r.;

III. zwolnił Z. S. od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżony Z. S., zaskarżając wyrok w części orzeczenia o karze zarzucając, iż jest zbyt surowa, bowiem doprowadzi jego rodzinę (konkubinę i dwójkę małoletnich dzieci) do trudnej sytuacji bytowej, a podnosząc wskazany zarzut wniósł o warunkowe zawieszenie wykonania kary.

W toku postępowania odwoławczego zakwestionował swoje sprawstwo i winę wskazując, iż zeznania pokrzywdzonego i jego matki nie są prawdziwe, całe zajście sprowokował K. S. uderzając oskarżonego pięścią w twarz, zaś obrażeń pokrzywdzony doznał w wyniku potrącenia przez samochód, a nie w wyniku działania oskarżonego. Wobec powyższego domagał się uniewinnienia, a ewentualnie warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna.

Na początku poczynionych rozważań zauważyć należy, iż wyrok sądu I instancji wydany w niniejszej sprawie został zaskarżony w części dotyczącej orzeczenia o karze, zaś w toku postępowania odwoławczego oskarżony podjął próbę rozszerzenia zakresu zaskarżenia i podniesienia dodatkowych zarzutów, co nie jest dopuszczalne. W myśl art. 433 § 2 k.p.k. sąd odwoławczy rozpatruje sprawę w granicach środka odwoławczego. Zaskarżenie wyroku tylko co do kary nie zobowiązuje sądu odwoławczego do rozpoznania sprawy w szerszym zakresie (także co do winy oskarżonego), skoro nie zaistniał żaden z powodów określonych w art. 439, art. 440 lub art. 455 k.p.k (podzielając pogląd prawny wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z 4 lipca 2007 roku, IV KK 111/07). Sąd odwoławczy nie zignorował jednak twierdzeń oskarżonego forsowanych w toku postępowania odwoławczego i odniósł się również do nich w niniejszym uzasadnieniu.

Analiza całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego jak również lektura pisemnych motywów zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, iż sąd rejonowy dowody sprawy poddał wnikliwej, rzeczowej i obiektywnej analizie i na ich podstawie dokonał trafnych ustaleń faktycznych tak co do winy jak i sprawstwa oskarżonego Z. S. odnośnie przypisanego temu oskarżonemu przestępstwa. Przeprowadzona przez sąd ocena dowodów jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz nie wykazuje błędów natury faktycznej czy też logicznej.

W sprawie niniejszej nie budzi wątpliwości ustalenie, iż w dniu zdarzenia tj. 12 października 2013 roku pokrzywdzony K. S. został uderzony przez oskarżonego pięścią w twarz a gdy ten upadł oskarżony Z. S. kilkakrotnie kopnął leżącego. Odnotowania w tym miejscu wymaga, iż tak leżącego pokrzywdzonego dostrzegli z przejeżdżającego samochodu A. D., M. K., R. P. i R. P. (1). Zeznania te trafnie zostały uznane za wiarygodne i przyjęte za podstawę poczynionych ustaleń faktycznych, w sprawie tej brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania prawdziwości przedstawionej w złożonych zeznaniach relacji. Zauważyć należy, iż przed tym jak A. D., M. K., R. P. i R. P. (1) powrócili na miejsce

zdarzenia pokrzywdzony K. S. podniósł się i skierował w stronę jezdni pod jadący wówczas tą ulicą samochód osobowy, który potrącił pokrzywdzonego.

Nie ma jednak wątpliwości, iż obrażenia spowodowane działaniem oskarżonego i potrąceniem pojazdu to zupełnie inne obrażenia powstałe też w zupełnie inny sposób. Charakter jak i rodzaj doznanych przez pokrzywdzonego K. S. obrażeń ciała został wskazany w opinii przedstawionej przez biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej H. S. i jak wynika z tejże opinii gdyby pokrzywdzony miał złamany nos od uderzenia w samochód, asfalt lub drzewo lub inny twardy przedmiot, to musiałby mieć poza złamaniem kości nosa uszkodzoną skórę (krwawe otarcia) a tego nie stwierdzono, a zatem uszkodzenie to zostało spowodowane od uderzenia pięścią ewentualnie mogło wynikać z uderzenia butem. Podkreślenia nadto w tym miejscu wymaga, iż z zeznań świadka M. K. wynika, że gdy przyjechali na miejsce zdarzenia to ten mężczyzna wobec którego użyta została siła fizyczna leżał już na ulicy a częściowo na chodniku a ten który go kopał stał nad nim i trzymał go twierdząc, iż wpadł pod samochód. (k. 131). Niewątpliwie osobą która uderzyła pokrzywdzonego w twarz a następnie kopała leżącego pokrzywdzonego był oskarżony Z. S..

Nie zmienia oceny zachowania oskarżonego twierdzenie o wcześniejszym rzekomym uderzeniu go przez pokrzywdzonego, co miało sprowokować całe zajście. Z zeznań D. C. złożonych w niniejszej sprawie nie wynika w żaden sposób aby wymieniony miał zaobserwować zwłaszcza ostatnią fazę przedmiotowego zdarzenia. Zwrócić należy uwagę, iż w swojej relacji przedstawionej w złożonych w sprawie zeznaniach D. C. stwierdził „nie przypominam sobie takiej sytuacji abym stał w bramie z K.S. i podszedł do nas jakiś mężczyzna, którego K. miałby uderzyć w twarz. W ogóle nie przypominam sobie sytuacji aby K. kogokolwiek uderzył w mojej obecności” (k. 77). Nawet zatem gdyby do uderzenia takiego doszło, co ma wynikać z oświadczenia pisemnego złożonego przez świadka w postępowaniu odwoławczym, to pokrzywdzony mógłby odpowiadać za czyn z art.217§1 kk i w żaden sposób nie tłumaczyłoby to poziomu agresji oskarżonego ani też nie wpływało na jego odpowiedzialność karną.

Analizując zaskarżony wyrok w części orzeczenia o karze, wbrew wywodom skarżącego stwierdzić należy, iż wymierzona w wydany wyrok za przypisany oskarżonemu czyn kara 2 lat pozbawienia wolności nie razi surowością w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk a tylko stwierdzenie rażącej surowości pozwalałoby na jej zmianę. Kara ta jest współmierna do stopnia zawinienia tego oskarżonego i nie przekracza stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Sąd rejonowy prawidłowo ustalił i właściwie ocenił wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary. Oskarżony Z. S. był już wielokrotnie karany sądownie, co nie wpłynęło jednakże w żaden sposób na zmianę jego postępowania, przypisanego zaś w niniejszej sprawie czynu wymieniony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 kk. Postawa oskarżonego wskazuje, iż jest on sprawcą całkowicie niepoprawnym. Mając na uwadze wszystkie okoliczności stwierdzić należy, iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności spełni wszystkie cele jakie kara winna osiągnąć wobec skazanego. Analizując przedstawione w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego wywody zasygnalizować ponadto należy, iż wskazywana przez skarżącego okoliczność - jak trudna sytuacja materialna rodziny oskarżonego, jest przesłanką stwarzającą możliwość ubiegania się o odroczenie wykonania kary natomiast nie jest przesłanką wymiaru kary.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku (art.437§1 kpk).

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz. 124 z późn. zm.) oraz § 14 ust. 2 pkt 4 i § 19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461 tj.) zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. kwotę 619,92 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.